Др Дарко ДИМОВСКИ*

Ванредни професор Правног факултета Универзитета у Нишу

Др Иван МИЛИЋ**

Асистент са докторатом Правног факултета Универзитета у
Новом Саду

ДОИ: 10.5937/bezbednost1901110D

УДК: 343.261-052(497.11)

Прегледни научни рад

Примљен: 18. 4. 2019. године

Ревизија: 26. 4. 2019. године

Датум прихватања: 15. 5. 2019. године

Процес упућивања и пријема осуђеника у казнено-поправни завод¹

Апстракт: Лице осуђено на затворску казну, која се извршава у казненом заводу, надлежан суд упућује на издржавање казне. Уколико се осуђено лице не налази у притвору, оно код своје куће чека судски позив којим се упућује да се одређеног дана и у одређено време јави на издржавање казне затвора. Осуђеник који чека судски позив не може тражити да буде раније упућен на издржавање казне затвора, али зато може да, када добије позив, поднесе молбу за одлагање извршење казне затвора.

Аутори у овом раду указују на сам одлазак осуђеника на издржавање казне у казнени завод, као и његов први дан у њему. У првом делу рада указује се на период чекања судског позива за издржавање казне затвора, као и саму припрему осуђеника за одлазак у казнени завод. У другом делу рада предочено је како изгледа сам долазак осуђеника у казнени завод, почев од његовог јављања затворским властима да је дошао на издржавање казне, па све док не оде на спавање и прву ноћ проведе у казненом заводу. Циљ рада јесте критичка анализа законских и подзаконских одредаба које се односе на упућивање осуђеника у казнени завод и процедуру пријема осуђеника.

* darko@prafak.ni.ac.rs

** i.milic@pf.uns.ac.rs

¹ Истраживање је реализовано у оквиру пројеката бр. 179066 које финансира Министарство образовања, науке и технолошког развоја Републике Србије.

Кључне речи: осуђени, казнени завод, судски позив, први дан у затвору, пријемно одељење.

Увод

Након што осуђујућа пресуда којом је учиниоцу кривичног дела изречена казна затвора која се извршава у казненом заводу постане правноснажна, за осуђено лице (које се не налази у притвору) почиње један период неизвесности. Та неизвесност се огледа у томе што осуђеник не зна када ће бити позван на издржавање затворске казне. Осуђено лице не зна када ће бити упућено на издржавање затворске казне с обзиром на то што се ни законом ни подзаконским актима не уређује то изузетно важно питање извршног права. За све време чекања осуђеник се на неки начин припрема за одлазак на издржавање казне – тако што се психички припрема, или тако што завршава одређене послове, по правилу оне које не трпе одлагање. За време чекања осуђеник, који раније није ишао на издржавање казне затвора, који не зна како затвор изгледа, покушава да сазна како изгледа живот у казненом заводу. Након што је осуђеник ступио на издржавање казне затвора, почиње да тече извршење казне. Први дан за поједина осуђена лица (која су први путу затвору) најтежи је, јер се осуђеник тек упознаје са животом у казненом заводу. У том дану спроводе се пре свега административне мере, које предузимају затворске власти.

Рад је подељен у неколико повезаних системских целина. На самом почетку биће речи о чекању на позив за издржавање затворске казне. Након тога указаће се на припремање осуђеника за издржавање казне затвора. Долазак осуђеника у казнени завод следећа је системска целина, у којој се детаљно предочавају начин утврђивања идентитета осуђеника, његово претресање, јављање члановима породице, фотографисање, мерење и бележење особених знака, хигијенске мере које се предузимају према осуђенику, лекарски преглед и његов смештај у пријемно одељење. На крају се даје краatak закључак рада.

Чекање судског позива за издржавање казне затвора

Лице осуђено на затворску казну, које се не налази у приватној, чека судски позив за издржавање затворске казне. Колико дуго ће осуђено лице чекати судски позив доста је неизвесно с обзиром на решење у Закону о извршењу кривичних санкција. Наиме, ако суд који је донео првостепену одлуку није надлежан за упућивање осуђеног на извршење казне затвора, дужан је да извршну одлуку с подацима о личности осуђеног прибављеним током кривичног поступка достави надлежном суду за упућивање на извршење казне у року од три дана од дана када је одлука постала извршна. Надлежни суд је дужан да у року од 15 дана од пријема одлуке ненадлежног суда упути осуђеног на извршење казне. То се односи само на оне случајеве када првостепени суд није надлежан за упућивање.

Полазећи од законског решења, разлог неизвесности колико ће осуђено лице чекати судски позив за издржавање казне затвора огледа се у томе што Законом није експлицитно прописано у којем року се осуђено лице упућује на издржавање затворске казне од дана када је пресуда постала правноснажна. У нашој литератури је и раније указивано да је лоше законско решење то што се не одређује рок у којем осуђеник мора да се упути на издржавање казне затвора (Милић, 2015: 283–293 и Милић, 2017: 345–346). Такво решење законодавца може ићи на штету или у корист осуђеног лица, а то пре свега зависи од самог осуђеника. На штету иде оним осуђеницима који би желели да што пре издрже своју казну, како би могли да планирају свој даљи живот након изласка из казног завода. За поједине осуђенике је период чекања позива са психолошког аспекта изузетно тежак. Увек када осуђенику стигне „пошта – плава коверта“, он помисли да је то управо позив за извршење казне. Проблем је неизвесност. Осим тога, врло је проблематично што осуђеник не зна када му може бити уручен позив за издржавање казне затвора, па тако не може да предузима ништа дугорочно (на пример: да тражи посао, да закаже склапање брака и друго).

С друге стране, појединим осуђеницима такво решење иде у корист, јер им одговара да чекају издржавање казне на слободи – за то време могу да се баве одређеним краткорочним пословима

и да се надају да можда никада неће бити позвани на издржавање казне затвора. Дешава се у пракси, што је парадоксално, да се „заборави“ да се осуђено лице позове на издржавање затворске казне те да наступи и застарелост извршења казне.

Осим тога, могуће је да држава у међувремену донесе прописе који ће довести до тога да осуђеник *никада* не оде на издржавање затворске казне, или да буде ослобођен једног дела казне, иако је правноснажно осуђен. Тако се лице које није било позвано на издржавање казне одмах након наступања правноснажности пресуде налази у повољнијем положају него осуђеник који је позван. Такво решење је пре свега могуће када се донесе закон о амнестији. Како бисмо илустровали ову нашу тврдњу, указаћемо на члан 1 Закона о амнестији из 2012. године.² Њиме је прописано да се од извршења 25% изречене казне затвора ослобађају лица правноснажно осуђена за кривична дела која су прописана законима Републике Србије или су била прописана законима који су престали да важе, а која се на дан ступања на снагу тог закона налазе на издржавању казне затвора у Републици Србији, или још нису ступила на издржавање казне затвора, или чији премештај је ради издржавања те казне извршен у иностранство. С друге стране, лица која су први пут правноснажно осуђена на казну затвора до три месеца ослобађају се од извршења казне затвора у целини, а она први пут правноснажно осуђена на казну затвора од три до шест месеци ослобађају се од извршења 50% изречене казне затвора. На основу примене одредаба поменутог законског текста „могуће“ је да одређено лице које чека позив за издржавање казне затвора никада не буде упућено на издржавање услед ослобађања од издржавања казне.

Припрема осуђеника за одлазак на издржавање казне затвора

Када је осуђенику достављен судски позив да се одређеног дана и у одређено време јави на издржавање затворске казне у тачно одређен казнени завод, осуђеник има две *законите* могућности, али има и *незаконите* могућности. Незаконите могућности су нејављање на издржавање затворске казне, скривање или бекство. У случају да се осуђеник не јави на издржавање казне, завод

²Закон о амнестији, *Службени гласник Републике Србије*, бр. 107/2012.

је дужан да о томе обавести надлежан суд који ће наредити довођење осуђеника у казнени завод. У том случају осуђени плаћа трошкове довођења. Ако се осуђени крије, или је у бекству, суд ће издати потерницу и о томе обавестити казнени завод у којем осуђеник треба да издржава казну затвора (чл. 57 и 58 ЗИКС-а).

Законите могућности су подношење молбе за одлагање извршења казне и јављање у казнени завод на издржавање казне затвора. Осуђеник може да поднесе молбу за одлагање извршења затворске казне, која је дозвољена само у оним случајевима и на оно време које је прописано Законом о извршењу кривичних санкција.³

Уколико се осуђеник не одлучи да поднесе молбу којом тражи одлагање извршења казне затвора, или ако је његова молба одбијена, осуђеник треба да се припреми за одлазак у казнени завод. Он има одређено време да се припреми за тај одлазак. По Закону, осуђенику се мора оставити од осам до петнаест дана за припрему.⁴ У том периоду он може обавити поједине послове који су нужни и искористити време да се поздрави са најближима. Круг лица са којима се осуђени „поздравља“ приликом одласка на издржавање казне зависи и од тога ко све зна да он иде на издржавање казне затвора. Поједини осуђеници не желе да се зна да су отишли на издржавање казне затвора. На такав начин покушавају да, колико је то могуће, не добију у својој средини етикету „бившег затвореника“ или „бившег робијаша“. С друге стране, постоје и она осуђена лица која приликом одласка на издржавање казне затвора праве „прославу – испраћај“ за одређен круг лица, те на тај начин не желе да сакрију одлазак на издржавање казне затвора, а за етикету које ће добити након изласка и не брину. Тачније, они желе да се зна да су отишли на издржавање казне.

Како се у литератури наводи, долазак у затвор за већину људи, па и за оне који имају подуже криминално искуство или који су у њему већ боравили, представља тежак доживљај (Радовановић, 1992: 13). Много се мање плаши да пређе праг затвора онај који га је већ један пут прешао (Гарсон, 1926: 101). Такође, осуђеном је потребно и да прибави ствари које ће понети са собом у казнени завод. Осим тога, потребно је и да обезбеди *новац за пут-*

³ Вид. члан 59 ЗИКС-а.

⁴ Члан 56, став 3 ЗИКС-а.

не трошкове до казненог завода, при чему завод надокнађује осуђеном трошкове превоза јавним саобраћајем од пребивалишта, односно боравишта, до седишта завода.⁵ Осуђенику се у позиву назначава и шта може да понесе од ствари. Реч је о оним стварима које осуђеник једино сме да поседује код себе за време издржавања казне затвора.⁶ За време овог периода осуђеник треба да се и психички припреми за одлазак на издржавање казне затвора.

Долазак осуђеника у казнени завод

Први дан осуђеника у казненом заводу одвија се у неколико етапа. Од јављања осуђеника запосленима у казненом заводу до повечерја, осуђеник треба да прође одређену затворску процедуру. То су пре свега оне радње које се односе на проверу идентитета осуђеника, његов претрес и преглед ствари, фотографисање, предузимање хигијенских мера и здравствени преглед. Такође, осуђеник се у том првом дану, колико је то могуће, упознаје са *општим правилима живота у затвору*.⁷

Утврђивање идентитета осуђеника

Као што смо рекли, осуђеник је у обавези да се одређеног дана у одређено време јави у завод на издржавање казне затвора. Упућивање лица на издржавање казне врши се сваког првог, десетог и двадесетог у месецу. Уколико ти датуми падају у нерадне дане, упућивање осуђених лица врши се наредног радног дана.⁸ Када је дошао до казненог завода, осуђеник је дужан да се јави за посленом лицу у казненом заводу. То је радник службе обезбеђе-

⁵Члан 57, став 4 ЗИКС-а.

⁶Које ствари осуђеник може да има код себе за време издржавања казне прописано је чланом 20 Правилника о кућном реду казнено-поправних завода и окружних затвора (*Службени гласник Републике Србије*, бр. 110/2014). Међутим, 2016. године донет је Правилник о измени Правилника о кућном реду казнено-поправних завода и окружних затвора (*Службени гласник Републике Србије*, бр. 79/2016) којим се осуђеном забрањује да за време издржавања казне поседује перорез са заобљеним врхом дужине до шест центиметара.

⁷Вид. члан 71 ст. 1 и 2 ЗИКС-а.

⁸Члан 32 Правилника о упућивању осуђених, прекршајно кажњених и притворених лица у заводе за извршење кривичних санкција, *Службени гласник Републике Србије*, бр. 31/2015.

ња који обавља своју дужност *на улазу у круг казног завода*. На самом почетку потребно је да се утврди идентитет лица које се јавило на издржавање казне затвора и које тврди да је осуђеник који је дошао на издржавање казне. Идентитет се утврђује на основу извршне судске пресуде, налога за издржавање казне, личних исправа (личне карте, путне исправе) или других докумената погодних за утврђивање идентитета издатих од стране надлежних органа. У случају сумње у идентитет осуђеног, запослени у заводу задржаће лице које се јавило или је доведено ради извршења казне и о томе одмах обавестити подручни орган полиције, који ће предузети мере ради утврђивања идентитета.⁹

Иако би се неком логиком могло закључити да нико не би дошао да издржава казну затвора а да није упућен на издржавање казне, то не мора да буде увек истинито. У пракси је откривено неколико случајева да лице које тврди да је осуђеник који је дошао да издржава казну затвора – *није* лице које је заиста требало да се тог дана јави на издржавање казне. Разлози за такве поступке су различити, а најчешће је у питању новац. Дакле, постоје случајеви где *прави осуђеник* даје новчану надокнаду *другом лицу* (које није осуђено) како би оно отишло на издржавање затворске казне. С тим у вези, без обзира што се чини да је утврђивање идентитета „новог осуђеника“ само формалност, ипак и тој радњи треба приступити крајње опрезно.

Претресање осуђеника

Након што је утврђен идентитет осуђеног лица, потребно је да се осуђеник претресе, а циљ је јасан – да се утврди да ли код себе има неке предмете које не сме да поседује за време издржавања казне затвора. Осим претреса осуђеника, потребно је да се прегледа и торба у којој је донео ствари, са истим циљем. Осуђеном лицу се привремено одузимају новац, драгоцености, мобилни телефон, ствари које, у складу са Правилником о кућном реду, осуђени не сме поседовати и друге ствари односно предмети подобни за угрожавање лица, самоповређивање, уништавање имовине и угрожавање безбедности у заводу. С обзиром на то да је реч о осуђеним лицима који издржавају казну затвора, прописима се

⁹Члан 3 Правилника о кућном реду.

јасно одређује које ствари осуђеник може поседује за време издржавања казне затвора. Осуђени задржава ортопедска и друга медицинска помагала, а по одобрењу лекара и нужне лекове. Кварљиве ствари се, у складу са Законом, уништавају, о чему се сачињава записник чији се примерак уручује осуђеном. Уколико се утврди да осуђеник има ствари које не сме да има код себе, те ствари се привремено одузимају, а осуђенику се издаје потврда о привремено одузетим предметима. Личне ствари осуђеног које према пропису о кућном реду завода осуђени не сме да поседује стављају се на депозит, или се о његовом трошку предају односно достављају лицу које он одреди, о чему се издаје потврда. Кварљиве ствари се уништавају, о чему се саставља записник чији се примерак уручује осуђеном.¹⁰ Одузети предмети могу се послати породици осуђеника, ако он то жели (сам сноси трошкове слања).¹¹ Иако би се можда рекло да осуђеним лицима треба дозволити да код себе имају и друге ствари, сматрамо да се никако не сме изгубити из вида чињеница да је реч о осуђеним лицима која се налазе у казненем заводу и да је ово само још један од начина да она осете тежину живота у затвору. Уколико би осуђеник могао да поседује све ствари које може да има и на слободи, поставило би се и питање шта све осуђеник губи за време издржавања затворске казне.

Јављање породици

За време издржавања казне затвора осуђено лице не сме да има мобилни телефон код себе нити било који други уређај за комуникацију на даљину. Када осуђено лице дође на издржавање казне у казнени завод, потребно је и да се јави породици или другом блиском лицу. Свакако да осуђена лица могу да комуницирају са ким желе за време издржавања казне, јер је основно право осуђеника „право на комуникацију са спољним светом“. То право се остварује на тај начин што у затворима постоје „телефонске говорнице“, а трошкове позива сноси само осуђено лице. У вези са првим даном осуђеника, према прописима, осуђеном се одмах по пријему омогућава да се јави породици или лицу које он одре-

¹⁰Члан 73, став 1 ЗИКС-а.

¹¹Члан 5 Правилника о кућном реду.

ди, о трошку завода.¹² Нама се чини да се то право може тумачити тако да осуђеник има право да позове *једно лице* које он жели и да му саопшти да је ступио на издржавање казне затвора. Јављање члану породице или другом лицу јесте само право осуђеника, али не и његова обавеза. Постоје осуђеници који се по доласку на издржавање затворске казне ником не јављају, зато што не желе или немају коме да се јаве. Уједно, запослена лица у казненом заводу имају обавезу да обавесте надлежни суд да се осуђеник јавио на издржавање казне.¹³

Фотографисање, мерење и бележење особених знака

Законом о извршењу кривичних санкција прописано је да се осуђени фотографише, да му се узимају отисци папиларних линија са прстију, да се мере његова телесна тежина и висина и бележе лични опис, особени знаци, тетоваже и друга обележја ако их има.¹⁴

Осуђеник се приликом доласка у казнени завод мора *фотографисати*. Постоји више разлога што се осуђеник фотографише. То су пре свега разлози који се тичу потреба казног завода. Потребна је фотографија за досије осуђеника, као и за издавање одређених „дозвола“ које морају да садрже и фотографију осуђеника. Затим, уколико осуђено лице побегне из казног затвора, потребна је најновија фотографија, како би се знало за којим лицем се трага. Од осуђеника се узимају и отисци папиларних линија са прстију. Члан 52 Правилника о кућном реду прописује да се приликом коришћења проширених права и погодности која подразумевају излазак и одсуство из завода, осуђеном издаје *писана дозвола*. Међутим, не прописују се да дозвола мора да садржи и фотографију осуђеника.

Осуђено лице мора и да се измери. Мере се висина и тежина осуђеника. Дешава се да поједина осуђена лица или групе осуђеника ступе у штрајк глађу, тако да је сасвим оправдано да се измери телесна тежина осуђеника приликом ступања на издржава-

¹²Члан 10 Правилника о кућном реду.

¹³Члан 57, став 1 ЗИКС-а.

¹⁴Члан 72 ЗИКС-а.

ње затворске казне. Такође, она је значајна и за праћење здравственог стања осуђеника.

Потребно је и да се сви особени знаци забележе. То су пре свега младежи, тетоваже, одређене повреде и ожиљци. Разлози за то су вишеструки. На пример, ако се осуђеник тетовира у казненом заводу, биће кажњен због учињеног дисциплинског престапа јер је тетовирање у затвору забрањено. Ако приликом доласка тај податак није евидентиран, није могуће утврдити да ли се лице тетовирало у затвору, или је тетоваже имало пре доласка на издржавање казне. Проблем може да појави уколико се осуђени тетовирао док је било ван завода – на пример, док је био у посети породици викендом. Сматрамо да би било најбоље да осуђеник у том случају, приликом повратка са викенда, сам пријави да има тетоважу. Осим тога, ако се не утврди да постоје одређени ожиљци, то отежава или онемогућава да се у току издржавања казне затвора утврди када су ожиљци настали.

Хигијенске мере

На издржавању казне затвора налази се најразноврснија осуђеничка популација. Осуђеници на издржавање затворске казне долазе у „различитим хигијенским стањима“. Без обзира на стање у којем је дошао, непосредно после пријема у завод осуђени ће се окупати и задужити са чистом одећом, обућом, рубљем и постељином.¹⁵ За време издржавања казне затвора важе „строга правила“ у погледу „спољашњег изгледа осуђеника“. Дакле, осуђеник мора да одржава личну хигијену и хигијену своје одеће. У вези са првим даном осуђеника само желимо да укажемо да се осуђеник мора ошишати и обријати уколико већ није такав дошао на издржавање казне. Осуђени који према личним документима има бркове, може да задржи бркове током издржавања казне. Изузетно, на образложену молбу осуђеног који према личним документима има *браду*, управник завода може одлучити да осуђени може да задржи браду током издржавања казне, уколико за то постоје верски или здравствени разлози. У случају постојања здравствених разлога претходно се прибавља мишљење лекара завода. На образложену молбу осуђеног који према личним

¹⁵Члан 11, став 1 Правилника о кућном реду.

документима има *дужу косу*, управник завода може одлучити да осуђени може да задржи *дужу косу* током издржавања казне уколико за то постоје оправдани разлози. У случају потребе, здравствени радник обавиће дезинфекцију и дезинсекцију осуђеног и предузети друге неопходне хигијенске мере.¹⁶

Лекарски преглед

Приликом доласка осуђеника на издржавање казне затвора, потребно је и да га прегледа лекар. Непосредно после пријема у завод, а најкасније у року од 24 часа, лекар обавља здравствени преглед осуђеног. На захтев осуђеног или због уочених здравствених сметњи током пријема, преглед се обавља без одлагања. Први *здравствени преглед* се састоји од визуелног прегледа тела осуђеника, узимања анамнестичких података, података о акутним и хроничним обољењима, провере и мерења основних телесних функција (дисање, притисак, моторика и сл.). Приликом првог прегледа отвара се здравствени картон осуђеника у који се уносе подаци до којих се дошло приликом првог прегледа.¹⁷ Јасан је циљ таквог решења. На самом почетку је потребно да се утврди да ли осуђеник болује од неке заразне болести те да ли може да је пренесе и на остала осуђена лица. Осим тога, потребно је да се констатује здравствено стање како би се предузеле све неопходне здравствене мере у заводу и ван њега, уколико је то потребно ради здравља осуђеника. Важно је и да се утврди здравствено стање како осуђеник у току издржавања казне затвора или након одслужења казне не би могао да тврди да му је здравствено стање нарушено у току издржавања казне.

Смештај осуђеника у пријемно одељење

Након што је прошао „почетни пријем“ у казненом заводу, осуђенику је потребно време да се прилагоди на услове живота у казненом заводу. Осуђеника не треба одмах сместити са осталим осуђеницима који издржавају казну. Када кажемо са осталим осуђеним лицима, мислимо да се „нови“ осуђеник не треба смес-

¹⁶Вид. члан 11 Правилника о кућном реду.

¹⁷Члан 12, став 1 Правилника о кућном реду.

тити у поједина одељења и групе. Тако се и по нашим прописима осуђеник смешта у пријемно одељење. У вези са предметом нашег рада, осуђеник ће *прву ноћ* преспавати у пријемном одељењу, у којем се налазе и осуђена лица која чекају да им се казна затвора индивидуализује у поступку извршења (Милић, 2017: 362–370).

По пријему на издржавање казне осуђени се упућује у пријемно одељење, где може остати најдуже тридесет дана.¹⁸ Током боравка у пријемном одељењу упознавање осуђеног обавља стручни тим са психолошког, педагошког, криминолошког, социјалног, здравственог и безбедносног становишта.¹⁹

Закључак

Осуђеном лицу које раније није било лишавано слободе одлазак на издржавање затворске казне не пада нимало лако. Осуђено лице се налази у неизвесности, не знајући шта се крије иза затворских зидина, шта је то што га очекује када буде ступило на издржавање казне затвора, како ће се прилагодити животу у казненом заводу. Као што смо у раду видели, осуђеник се, док чека позив као и након добијања позива за издржавање казне, припрема за одлазак. У погледу упућивања осуђених лица потребно је у наредним изменама Закона о извршењу кривичних санкција прописати тачно време за упућивање осуђеника на издржавање казне затвора. Нужно је да се јасно зна рок у којем ће осуђеник бити упућен на издржавање казне из више разлога. Пре свега, уколико се казна затвора не изврши одмах након што пресуда постане правноснажна, губи се сврха кажњавања и извршења казне. То је важно је и због правне сигурности, посебно да се не би десило да се заборави на упућивање осуђеника на издржавање затворске казне. Такође, није оправдано ни да осуђеник не зна када ће бити упућен на издржавање казне.

Први дан за осуђеника значи улазак у једну вештачку средину којој мора да се прилагоди. Лице које раније није било у казненом заводу, пре одласка на издржавање казне по правилу

¹⁸Члан 74, став 1 ЗИКС-а.

¹⁹ Вид. члан 7 Правилника о третману, програму поступања, разврставању и накнадном разврставању осуђених лица, *Службени гласник Републике Србије*, бр. 66/2015.

има одређења сазнања о животу у затвору. До тих сазнања долази се на различите начине, али најчешће путем масовних медија. Осуђена лица која су раније издржавала казну у казненом заводу знају из личног искуства како изгледа живот у затвору, па с тим у вези знају и како изгледа уобичајена затворска процедура која се спроводи првог дана када се осуђеник јави на издржавање казне. Када осуђеник ступи у казнени завод, спроводи се уобичајена затворска процедура, која се пре свега тиче мера која се предузимају према осуђенику.

Литература

1. Радовановић, Д. (1992). *Човек и затвор – Студија интегрисаности у затворенички друштвени систем*. Београд.
2. Гарсон, Е. (1926). *Кривично право, Извори – Развој – Садашње стање*. Београд.
3. *Закон о амнестији*, Службени гласник Републике Србије, бр. 107/2012.
4. *Закон о извршењу кривичних санкција*, Службени гласник Републике Србије, бр. 55/2014.
5. Милић, И. (2017). *Индивидуализација казне затвора – криминолошки, кривичноправни и пенолошки аспект (докторска дисертација)*. Нови Сад.
6. Милић, И. (2015). *Упућивање осуђених на издржавање казне затвора и могућност одлагања извршења казне затвора, У Зборник радова „Криминалистичко-криминолошка истраживања – стање и перспективе“, Интернационална асоцијација криминалиста, Бања Лука*.
7. *Правилник о измени Правилника о кућном реду казнено-поправних завода и окружних затвора*, Службени гласник Републике Србије, бр. 79/2016.
8. *Правилник о кућном реду казнено-поправних завода и окружних затвора*, Службени гласник Републике Србије, бр. 110/2014.
9. *Правилник о упућивању осуђених, прекршајно кажњених и притворених лица у заводе за извршење кривичних санкција*, Службени гласник Републике Србије, бр. 31/2015.

10. Правилник о третману, програму поступања, разврставању и накнадном разврставању осуђених лица, Службени гласник Републике Србије, бр. 66/2015.

Arrival of Convicts and Their First Day in a Penitentiary Institution

Abstract: *A competent court sends a convicted person sentenced to a term of imprisonment, which is executed in the penitentiary institution, to serv the sentence. If the convicted person is not in detention, he/she awaits a court summons at home, indicating that he is to report for serving the prison sentence on a certain day and at a certain time. A convicted person who is awaiting a court summons cannot legally request that he be sent to serve a prison sentence before, but he can, when he gets the invitation, call to postpone the execution of a prison sentence.*

The authors in this paper point out to the prisoner's arrival in the penitentiary, as well as his first day in prison. The first part of the article refers to the waiting period from the court summons for serving the sentence of imprisonment, as well as the preparation of the convict for going to the penitentiary institution. The second part of the paper elaborates on the arrival of a convict in the penitentiary, starting with his reporting to the prison authorities for serving the sentence, until he goes to sleep and spends the first night in the penitentiary institution.

Key words: *convict, penitentiary, court summons, first day, call.*